PADOMES IETEIKUMS

(2017. gada 11. jūlijs)

par Slovēnijas 2017. gada valsts reformu programmu un ar ko sniedz Padomes atzinumu par Slovēnijas 2017. gada stabilitātes programmu

(2017/C 261/23)

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 121. panta 2. punktu un 148. panta 4. punktu,

ņemot vērā Padomes Regulu (EK) Nr. 1466/97 (1997. gada 7. jūlijs) par budžeta stāvokļa uzraudzības un ekonomikas politikas uzraudzības un koordinācijas stiprināšanu ([1]) un jo īpaši tās 5. panta 2. punktu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1176/2011 (2011. gada 16. novembris) par to, kā novērst un koriģēt makroekonomisko nelīdzsvarotību ([2]), un jo īpaši tās 6. panta 1. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas ieteikumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta rezolūcijas,

ņemot vērā Eiropadomes secinājumus,

ņemot vērā Nodarbinātības komitejas atzinumu,

ņemot vērā Ekonomikas un finanšu komitejas atzinumu,

ņemot vērā Sociālās aizsardzības komitejas atzinumu,

ņemot vērā Ekonomikas politikas komitejas atzinumu,

tā kā:

(1) Komisija 2016. gada 16. novembrī pieņēma gada izaugsmes pētījumu, iezīmējot 2017. gada Eiropas ekonomikas politikas koordinēšanas pusgada sākumu. Gada izaugsmes pētījumā iekļautās prioritātes apstiprināja 2017. gada 9. un 10. marta Eiropadome. Komisija 2016. gada 16. novembrī, pamatojoties uz Regulu (ES) Nr. 1176/2011, pieņēma brīdināšanas mehānisma ziņojumu, kurā Slovēnija bija minēta to dalībvalstu vidū, par kurām tiks izstrādāts padziļināts pārskats. Tajā pašā dienā Komisija pieņēma arī ieteikumu Padomes ieteikumam par eurozonas ekonomikas politiku, ko apstiprināja 2017. gada 9. un 10. marta Eiropadome. Padome 2017. gada 21. martā pieņēma Ieteikumu par eurozonas ekonomikas politiku ("ieteikums par eurozonu") ([3]).

(2) Ņemot vērā to, ka Slovēnija ir dalībvalsts, kuras valūta ir euro, un ekonomiskajā un monetārajā savienībā starp ekonomikām ir cieša savstarpējā saikne, Slovēnijai būtu jānodrošina pilnīga un savlaicīga ieteikuma par eurozonu īstenošana, kā tas ir atspoguļots 1.–3. ieteikumā turpmāk.

(3) 2017. gada ziņojums par Slovēniju tika publicēts 2017. gada 22. februārī. Tajā tika izvērtēti Slovēnijas panākumi attiecībā uz to, kā tiek īstenoti Padomes 2016. gada 12. jūlijā pieņemtie konkrētai valstij adresētie ieteikumi, turpmākie pasākumi, kas veikti pēc iepriekšējos gados pieņemtajiem konkrētai valstij adresētajiem ieteikumiem, un Slovēnijas progress virzībā uz stratēģijas "Eiropa 2020" valsts mērķu sasniegšanu. Tajā bija ietverts arī padziļināts pārskats, kurš veikts saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1176/2011 5. pantu un kura rezultāti arī tika publicēti 2017. gada 22. februārī. Komisijas veiktā analīze ļāva secināt, ka Slovēnijā pastāv makroekonomikas nelīdzsvarotība. Neaizsargātību jo īpaši rada nepilnības banku nozarē, uzņēmumu parāds un fiskālie riski. Ņemot vērā atsākto izaugsmi, uzkrājumu nelīdzsvarotība pakāpeniski samazinās. Uzņēmumu sektors ir piedzīvojis ievērojamu parāda

([1]) OV L 209, 2.8.1997., 1. lpp.
([2]) OV L 306, 23.11.2011., 25. lpp.
([3]) OV C 92, 24.3.2017., 1. lpp.

samazināšanos, un ir atsākušās privātās investīcijas, tostarp ārvalstu tiešās investīcijas, tomēr salīdzinājumā ar citām reģiona valstīm ienākošo ārvalstu tiešo investīciju līmenis joprojām ir zems. Valsts parāds 2015. gadā sasniedza maksimālo līmeni, un turpmākajos gados ir sagaidāma lejupvērsta korekcija. Banku nozares restrukturizācijā panāktais progress sakrita ar ienākumus nenesošu aizdevumu īpatsvara strauju samazināšanos, un paredzams, ka tas turpinās samazināties. Valdība ir veikusi attiecīgus pasākumus banku sektora konsolidēšanai un pārstrukturēšanai, kā arī valsts uzņēmumu pārvaldības uzlabošanai. Tomēr ir jāveic turpmāki politikas pasākumi, lai novērstu uzņēmumu parādu un atlikušās nepilnības finanšu nozarē, lai nodrošinātu publisko finanšu ilgtermiņa stabilitāti un uzlabotu darījumdarbības vidi.

(4) Slovēnija 2017. gada 28. aprīlī iesniedza savu 2017. gada stabilitātes programmu un 2017. gada 3. maijā – savu 2017. gada valsts reformu programmu. Lai ņemtu vērā abu programmu savstarpējo saistību, tās tika izvērtētas vienlaikus.

(5) Attiecīgie konkrētai valstij adresētie ieteikumi ir iekļauti Eiropas strukturālo un investīciju fondu (ESI fondi) 2014.–2020. gadam plānošanā. Kā paredzēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1303/2013 ([1]) 23. pantā, Komisija var pieprasīt dalībvalstij pārskatīt tās partnerības nolīgumu un attiecīgās programmas un ierosināt grozījumus, ja tas vajadzīgs, lai palīdzētu īstenot attiecīgos Padomes ieteikumus. Komisija ir sniegusi papildu norādes par to, kā tā izmantotu minēto noteikumu norādēs par to pasākumu piemērošanu, kuri saista ESI fondu efektivitāti ar pareizu ekonomikas pārvaldību.

(6) Slovēnija šobrīd ir Stabilitātes un izaugsmes pakta preventīvajā daļā, un tai piemēro pārejas noteikumu par parādu. Valdība savā 2017. gada stabilitātes programmā paredz, ka nominālais deficīts 2017. gadā uzlabosies līdz 0,8 % no IKP un tad 2020. gadā sasniegs pārpalikumu 0,4 % apmērā no IKP. Vidēja termiņa budžeta mērķi – strukturālā ziņā līdzsvarotu budžetu, kurā nav ievērotas Stabilitātes un izaugsmes pakta prasības, – plānots sasniegt līdz 2020. gadam. Tomēr, pamatojoties uz pārrēķināto ([2]) strukturālo bilanci, vidēja termiņa budžeta mērķis netiks sasniegts programmas laikposmā. Saskaņā ar 2017. gada stabilitātes programmu sagaidāms, ka vispārējās valdības parāda attiecība pret IKP samazināsies līdz 77,0 % no IKP 2017. gadā un turpinās samazināties līdz 67,5 % no IKP 2020. gadā. Minēto budžeta prognožu pamatā esošais makroekonomikas scenārijs ir ticams. Tajā pašā laikā nav pietiekami precizēti pasākumi, kas vajadzīgi, lai veicinātu plānoto mērķu sasniegšanu, sākot ar 2017. gadu.

(7) 2017. gada stabilitātes programmā ir norādīts, ka bēgļu ārkārtas pieplūduma ietekme uz budžetu 2016. un 2017. gadā ir ievērojama, un sniegti atbilstoši pierādījumi par minēto papildu budžeta izmaksu apmēru un veidu. Saskaņā ar Komisijas datiem attiecināmie papildu izdevumi saistībā ar bēgļu ārkārtas pieplūdumu 2016. gadā sasniedza 0,07 % no IKP. Šī summa ir nemainīga salīdzinājumā ar 2017. gada budžeta plāna projektu, kas apstiprināja 2016. gada stabilitātes programmas prognozes. 2017. gadam stabilitātes programmā ir ietverts pieprasījums par 0,07 % no IKP, no kuriem Komisija apsvērs papildu ietekmi 0,01 % apmērā no IKP. Regulas (EK) Nr. 1466/97 5. panta 1. punktā un 6. panta 3. punktā paredzētie noteikumi atļauj šos papildu izdevumus, jo bēgļu pieplūdums un ar drošību saistītie pasākumi ir ārkārtēji apstākļi, to ietekme uz Slovēnijas publiskajām finansēm ir ievērojama, un stabilitāte netiktu apdraudēta, pieļaujot pagaidu novirzi no korekcijām vidēja termiņa budžeta mērķa sasniegšanai. Tāpēc nepieciešamā korekcija vidēja termiņa budžeta mērķa sasniegšanai 2016. gadā ir samazināta, lai ņemtu vērā minētās papildu budžeta izmaksas. 2018. gada pavasarī, pamatojoties uz novērotajiem datiem, ko sniegušas Slovēnijas iestādes, tiks veikts galīgais izvērtējums par 2017. gadu, tostarp par attiecināmajām summām.

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1303/2013 (2013. gada 17. decembris), ar ko paredz kopīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu, Kohēzijas fondu, Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai un Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fondu un vispārīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu, Kohēzijas fondu un Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fondu un atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 1083/2006 (OV L 347, 20.12.2013., 320. lpp.).

([2]) Cikliski koriģētā bilance, atskaitot vienreizējus un pagaidu pasākumus, ko Komisija pārrēķina, izmantojot vispārpieņemtu metodoloģiju.

(8) Padome 2016. gada 12. jūlijā ieteica Slovēnijai panākt gada fiskālo korekciju vismaz 0,6 % apmērā no IKP, lai 2017. gadā sasniegtu vidēja termiņa budžeta mērķi. Pamatojoties uz Komisijas 2017. gada pavasara prognozi, pastāv risks, ka 2017. gadā būs neliela novirze no minētās prasības.

(9) Ņemot vērā Slovēnijas fiskālo situāciju un jo īpaši tās parādu līmeni, paredzams, ka 2018. gadā Slovēnija veiks turpmākas korekcijas, lai sasniegtu atbilstošu vidēja termiņa budžeta mērķi. Atbilstoši kopīgi pieņemtajai korekcijas matricai saskaņā ar Stabilitātes un izaugsmes paktu minētā korekcija atbilst prasībai par valdības neto primāro izdevumu nominālo izaugsmes tempu ([1]), kas nedrīkst pārsniegt 0,6 %. Tas atbilstu strukturālai korekcijai 1 % apmērā no IKP. Nemainīgas politikas apstākļos pastāv risks, ka 2018. gadā būs ievērojama novirze no minētās prasības. Tiek prognozēts, ka Slovēnija 2017. un 2018. gadā atbildīs noteikumam par parādu. Kopumā Padome uzskata, ka Slovēnijai ir jābūt gatavai veikt turpmākus pasākumus 2017. gadā un ka 2018. gadā būs nepieciešami papildu pasākumi, lai nodrošinātu atbilstību Stabilitātes un izaugsmes pakta noteikumiem. Tomēr, kā paredzēts Regulā (EK) Nr. 1466/97, budžeta plānu un rezultātu izvērtējumā būtu jāņem vērā dalībvalsts budžeta bilance, ievērojot cikliskos apstākļus. Kā atgādināts Komisijas paziņojumā par 2017. gada Eiropas pusgadu, kas pievienots šiem konkrētai valstij adresētajiem ieteikumiem, 2018. gada budžeta plāna projekta izvērtējumā un turpmākajā 2018. gada budžeta rezultātu izvērtējumā būs pienācīgi jāņem vērā mērķis panākt tādu fiskālo nostāju, kas palīdz gan stiprināt pašreizējo atlabšanu, gan nodrošināt Slovēnijas publisko finanšu stabilitāti. Šajā kontekstā Padome atzīmē, ka Komisija plāno veikt vispārēju izvērtējumu saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1466/97, jo īpaši ņemot vērā ciklisko situāciju Slovēnijā. Turklāt pastāv liela nenoteiktība attiecībā uz ciklisko pozīciju Slovēnijas konkrētajā gadījumā sakarā ar īpaši lielu ekonomiskās aktivitātes samazināšanos 2008.–2013. gadā un lielām strukturālām un finanšu sektora reformām, kas tiek īstenotas.

(10) Ar Fiskālo noteikumu likumu, ko pieņēma 2015. gada jūlijā, ieviesa vidējā termiņa budžeta struktūru vispārējās valdības sektoram. Lai tā darbotos, ir jāizdara daži grozījumi Publisko finanšu likumā. Sākotnēji valdība apņēmās pārskatīto Publisko finanšu likumu pieņemt sešu mēnešu laikā pēc Fiskālo noteikumu likuma pieņemšanas. Tomēr šis termiņš tika vairākkārt atlikts, un pārskatītais tiesību akts vēl nav iesniegts parlamentam apspriešanai. Pārskatītais Publisko finanšu likums ir viens no juridiskajiem instrumentiem, ar kuriem valsts tiesību aktos transponē Padomes Direktīvu 2011/85/ES ([2]), kas dalībvalstīm bija jāpabeidz līdz 2013. gada beigām. 2017. gada 21. martā tika iecelti Fiskālās padomes dalībnieki.

(11) Lielais valsts parāds 2016. gadā 79,7 % apmērā no IKP ir vājais punkts publiskajām finansēm Slovēnijā. Valsts sabiedrība noveco ātrāk nekā vairākumā dalībvalstu. Slovēnija saskaras ar lielu risku attiecībā uz publisko finanšu stabilitāti ilgtermiņā, un tai no visām dalībvalstīm ir lielākais ilgtermiņa stabilitātes nepietiekamības rādītājs, kas izriet no prognozētā pieauguma saistībā ar valsts pensiju tēriņiem, kā arī veselības aprūpes un ilgtermiņa aprūpes izdevumiem.

(12) Valdība ir iesniegusi priekšlikumus, lai reformētu veselības aprūpes sistēmu. Veselības aprūpes un veselības apdrošināšanas likuma projekts, kas ir reformas galvenais tiesību akts, 2017. gada februārī tika nodots sabiedriskai apspriešanai, un līdz 2017. gada vasarai ir paredzēts to nodot Nacionālajai asamblejai. Ir svarīgi ievērot paredzēto grafiku, un tam būtu jādod iespēja tiesību aktam stāties spēkā vēl 2017. gadā. 2016. gada decembrī tika iesniegti priekšlikumi grozīt Veselības pakalpojumu likumu un Pacientu tiesību likumu un tika pieņemts jaunais Aptieku likums. Atlikušās problēmas attiecas uz slimnīcu pārvaldību un sniegumu, primāro aprūpi kā alternatīvu stacionārai aprūpei, slimnīcu maksājumu sistēmām, veselības aprūpes tehnoloģiju novērtējumiem un informācijas sistēmām. Turklāt ieguvumi no medikamentu un medicīnas pakalpojumu centralizēta publiskā iepirkuma joprojām lielā mērā netiek izmantoti, bet tiek gatavots jauns zāļu centralizēts publiskais iepirkums, kas varētu palīdzēt panākt iepirkuma lielāku pārredzamību un izmaksu efektivitāti. Nozīmīgs uzdevums ir arī sekmēt ilgtermiņa aprūpes reformu. Līdz šim Slovēnijā nav integrētas ilgtermiņa aprūpes sistēmas. Tiek gatavots izmēģinājuma projekts, lai noteiktu ilgtermiņa aprūpes vajadzības.

([1]) Valdības neto izdevumus veido kopējie valdības izdevumi, izņemot procentu izdevumus, izdevumus saistībā ar Savienības programmām, kas ir pilnībā izlīdzināti ar ienākumiem no Savienības fondiem, un nediskrecionāras izmaiņas saistībā ar bezdarbnieku pabalstu izdevumiem. Valsts finansētā bruto pamatkapitāla veidošanas līmenis ir izlīdzināts četru gadu laikposmā. Ir ņemti vērā tiesību aktos paredzētie diskrecionārie ieņēmumu pasākumi vai ieņēmumu palielinājumi. Vienreizēji pasākumi gan ieņēmumu, gan izdevumu jomā ir atskaitīti.

([2]) Padomes Direktīva 2011/85/ES (2011. gada 8. novembris) par prasībām dalībvalstu budžeta struktūrām (OV L 306, 23.11.2011., 41. lpp.).

(13) 2016. gada aprīlī valdība pieņēma Balto grāmatu par pensijām un tika uzsākta sabiedriskā apspriešana par pensiju sistēmas nākotni. Tomēr joprojām nav konkrētu tiesību aktu priekšlikumu. Turpmākie uzdevumi ir nodrošināt pensiju sistēmas ilgtermiņa stabilitāti un adekvātumu, pielāgojot likumā noteikto pensionēšanās vecumu paredzamā mūža ilguma palielinājumam un veicinot vēlāku pensionēšanos, lai palielinātu papildu pensiju shēmu segumu, pienācīgi pievērstos dažādām karjeras iespējām un samazinātu nabadzības riskus vecumdienās.

(14) Turpināja uzlaboties darba tirgus un sociālās tendences. Ir palielinājusies darbvietu veidošana, un samazinās bezdarbs. To cilvēku īpatsvars, kuriem draud nabadzība un sociālā atstumtība, ir samazinājies, tomēr tas joprojām ir augstāks par Savienības vidējo rādītāju attiecībā uz vecāka gadagājuma cilvēkiem. Darba tirgus uzlabošanās sniedz iespēju nodrošināt darbvietas gados vecākiem darba ņēmējiem, bet viņu līdzdalības līmenis joprojām ir zems. Pēdējos gados par arvien ierastāku ir kļuvusi pensionēšanās, izmantojot bezdarba apdrošināšanas sistēmu. Ilgstoša bezdarba līmenis joprojām ir augstāks nekā pirms krīzes un veido vairāk nekā pusi no visu bezdarbnieku skaita. Vairāk nekā 40 % no visiem ilgstošajiem bezdarbniekiem ir vecāki par 50 gadiem, un gandrīz puse no viņiem ir bez darba divus gadus vai vairāk. Ir sagatavota un apspriesta ar sociālajiem partneriem analīze un rīcības plāns, kas vērsts uz to, lai palielinātu gados vecāku darba ņēmēju nodarbinātības līmeni. Rīcības plāna laicīga īstenošana var palīdzēt uzlabot gados vecāku darba ņēmēju iesaistīšanu darba tirgū. Mazkvalificētu darba ņēmēju nodarbinātības līmenis joprojām ir zems un ir ievērojami zemāks nekā pirms krīzes un Savienības vidējais līmenis. Aktīvas darba tirgus politikas īstenošanas plāns, ko pieņēma 2016. gada janvārī, turpina pašreizējo pieeju, savukārt izdevumi šajā jomā joprojām ir nelieli. Gados vecāki un mazkvalificēti darba ņēmēji joprojām ir nepietiekami pārstāvēti aktīvas darba tirgus politikas pasākumos. Darba tirgus segmentācija joprojām ir problēma, neraugoties uz reformu 2013. gadā.

(15) Ienākumus nenesošo aizdevumu līmenis, lai arī joprojām ir augsts, stabili samazinās. Slovēnijas Banka ir īstenojusi vairākus pasākumus, kas bankām dod stimulus ilgtspējīgā veidā samazināt ienākumus nenesošos aizdevumus. Parāda samazināšanas spiediens ir sācis mazināties, bet kredītu plūsmas uzņēmumiem turpina samazināties. Atsevišķu uzņēmumu vidū parāda samazināšanas panākumi nav bijuši vienmērīgi. Banku nozares konsolidācija un pārstrukturēšana virzās uz priekšu, apvienojot trīs bankas 2016. gadā. Slovēnija apņēmās līdz 2017. gada 31. decembrim pārdot vismaz 50 % no savām lielākajā valsts bankā turētajām akcijām un līdz 2018. gada 31. decembrim – vēl 25 %, atskaitot vienu akciju. Tiesiskā regulējuma pārskatīšana vēl vairāk pastiprināja banku aktīvu pārvaldības uzņēmuma korporatīvās pārstrukturēšanas jaudu. MVU vidū joprojām ir augsts ienākumus nenesošu aizdevumu īpatsvars. Lai risinātu šo problēmu, sadarbībā ar Pasaules Banku ir sagatavota sistemātiska pieeja MVU darbam ar ienākumus nenesošiem aizdevumiem. Turklāt valdība pieņēma likumprojektu, ar kuru izveidot centralizētu aizdevumu reģistru, lai nodrošinātu efektīvāku riska pārvaldību un samazinātu parādsaistību risku.

(16) Kredītspējīga uzņēmuma piekļuve alternatīviem finansējuma avotiem ir ļoti ierobežota. Slovēnijas Uzņēmumu fonds un *Slovenska izvozna in razvojna banka* (*SID* banka) galvenokārt ir ieviesuši jaunus parāda instrumentus MVU, tostarp tādus pasākumus kā mikrokredīti. Slovēnijas Uzņēmumu fonds 2016. gadā īstenoja vienu sagatavošanas kapitāla shēmu ar mazāk nekā 50 MVU atbalsta saņēmējiem. Nozīmīgs papildu finansējuma avots varētu būt citi alternatīvi finanšu instrumenti, tostarp riska kapitāls un pašu kapitāls, izmantojot ESI fondus, tomēr tie joprojām lielā mērā paliek neizmantoti.

(17) Tiek īstenota valsts pārvaldes attīstības stratēģija 2015.–2020. gadam, un ir gūti zināmi panākumi. Tomēr daži konkrēti pasākumi, piemēram, Civildienesta likuma pieņemšana, joprojām ir aizkavējušies. Tiek lēsts, ka valdības programma administratīvā sloga samazināšanai ir radījusi kopējos ietaupījumus EUR 365 miljonu apmērā laikposmā no 2009. līdz 2015. gadam, un ir īstenoti gandrīz 60 % no 318 pasākumiem, lai samazinātu administratīvo slogu. Tomēr privātajām investīcijām joprojām traucē sarežģītas un laikietilpīgas administratīvās procedūras, jo īpaši būvniecības un telpiskās plānošanas jomā. Lai gan tiesu sistēmas efektivitāte un kvalitāte ir vēl vairāk uzlabojusies, komerclietās joprojām paiet ilgs laiks, lai ieplānotu pirmo iztiesāšanu, un prasības nevar iesniegt elektroniski. Lai gan ir pieņemtas dažas svarīgākās korupcijas apkarošanas reformas, piemēram, programma pilnīgai neiecietībai pret korupciju, izpratne par korupciju joprojām ir problēma un, šķiet, ietekmē uzņēmumu lēmumus. Pēc sākotnējā progresa, modernizējot profesiju regulējumu, reformas ir palēninājušās. Ierobežojošo šķēršļu atcelšana attiecībā uz profesiju regulējumu varētu sekmēt konkurenci minēto profesiju tirgos.

(18) Valsts iesaiste tautsaimniecībā joprojām ir liela, neraugoties uz 2013. gadā sākto privatizācijas programmu. Valsts ir lielākais darba devējs, aktīvu pārvaldnieks un uzņēmumu parāda turētājs Slovēnijā. Apvienojumā ar vāju korporatīvo pārvaldību augstam valsts īpašumtiesību īpatsvaram ir bijusi ievērojama fiskālā un ekonomiskā ietekme. Tā tiek lēsta EUR 13 miljardu apmērā jeb aptuveni viena trešdaļa no IKP 2007.–2014. gadā, kas galvenokārt ir saistāms ar finanšu nozares stabilizācijas pasākumiem un valsts uzņēmumu negūto peļņu salīdzinājumā ar to privātajiem konkurentiem. Valsts uzņēmumu darbība ir sākusi uzlaboties, kā pamatā ir jauna korporatīvās pārvaldības sistēma,

tomēr riski saglabājas. Līdz 2015. gada beigām rezultāti liecināja par *Slovenian Sovereign Holding* pārvaldībā esošo uzņēmumu rentabilitātes uzlabošanos, lai arī nesasniedzot pārvaldības stratēģijā noteikto starpposma mērķi. 2017. gada janvārī valdība apstiprināja aktīvu pārvaldības plānu 2017. gadam, nosakot izpildes rādītājus katram atsevišķam valsts uzņēmumam un atjauninot atsavināmo aktīvu sarakstu. Tajā pašā laikā joprojām nav pārskatīta aktīvu pārvaldības stratēģija, kuru parlaments pirmo reizi apstiprināja 2015. gadā, jo valdība atlikusi savu lēmumu līdz 2017. gada otrai pusei. Lai gan jaunais valdes priekšsēdētājs tika iecelts 2017. gada februāra beigās, visa uzraudzības padome vēl nav iecelta.

(19) 2017. gada Eiropas pusgada kontekstā Komisija ir veikusi Slovēnijas ekonomikas politikas visaptverošu analīzi un publicējusi to 2017. gada ziņojumā par valsti. Tā ir arī izvērtējusi 2017. gada stabilitātes programmu un 2017. gada valsts reformu programmu, kā arī pasākumus, kas veikti saistībā ar iepriekšējos gados Slovēnijai adresētiem ieteikumiem. Izvērtējumā Komisija ņēma vērā ne tikai programmu lietderību ilgtspējīgas fiskālās un sociālekonomiskās politikas izveidē Slovēnijā, bet arī to atbilstību Savienības noteikumiem un norādēm, ņemot vērā, ka ir jānostiprina Savienības vispārējā ekonomikas pārvaldība, turpmākajos valsts lēmumos nodrošinot Savienības līmeņa ieguldījumu.

(20) Ņemot vērā šo izvērtējumu, Padome ir izskatījusi 2017. gada stabilitātes programmu, un tās atzinums ([1]) ir atspoguļots jo īpaši 1. ieteikumā turpmāk,

(21) Ņemot vērā Komisijas padziļināto pārskatu un šo izvērtējumu, Padome ir izskatījusi 2017. gada valsts reformu programmu un 2017. gada stabilitātes programmu. Tās ieteikumi saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1176/2011 6. pantu ir atspoguļoti turpmāk 1. un 3. ieteikumā,

AR ŠO IESAKA Slovēnijai 2017. un 2018. gadā rīkoties šādi.

1. Ņemot vērā to, ka ir jāstiprina pašreizējā atlabšana un jānodrošina Slovēnijas publisko finanšu stabilitāte, 2018. gadā īstenot ievērojamus fiskālos centienus, ievērojot Stabilitātes un izaugsmes pakta preventīvās daļas prasības. Pieņemt un īstenot ierosināto veselības aprūpes sistēmas reformu un pieņemt plānoto ilgtermiņa aprūpes reformu, palielinot izmaksu efektivitāti, pieejamību un kvalitatīvu aprūpi. Pilnībā izmantot potenciālu, ko piedāvā centralizēts iepirkums veselības aprūpes nozarē. Pieņemt pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu pensiju sistēmas ilgtermiņa stabilitāti un adekvātumu.

2. Pastiprināt centienus palielināt mazkvalificētu un gados vecāku darba ņēmēju nodarbinātību, jo īpaši izmantojot mērķorientētus mūžizglītības un iesaistīšanas darba tirgū pasākumus.

3. Uzlabot finansēšanas nosacījumus, tostarp veicinot ieņēmumus nenesošu aizdevumu pastāvīgu noregulējumu un piekļuvi alternatīviem finansējuma avotiem. Nodrošināt banku aktīvu pārvaldības uzņēmuma stratēģijas pilnīgu īstenošanu. Samazināt uzņēmumu administratīvo slogu, kas izriet no noteikumiem par telpisko plānošanu un būvatļaujām, un nodrošināt valsts uzņēmumu labu pārvaldību.

Briselē, 2017. gada 11. jūlijā

Padomes vārdā –

priekšsēdētājs

T. TÕNISTE

([1]) Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1466/97 5. panta 2. punktu.